

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2
ชื่อผู้เขียน	กิตติราช บุรณสิทธิเวช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ โชคเหมาะ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ เพื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2 โดยศึกษาถึงหลักการเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ของประเทศไทย ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ และสาธารณรัฐฝรั่งเศส และวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการที่ลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการและผลกระทบของสถานะพักการชำระหนี้ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อหาแนวทางในการเสนอวิธีการแก้ปัญหาในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2 หรือในครั้งต่อ ๆ ไป

สถานะพักการชำระหนี้ (Automatic Stay) เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการป้องกันมิให้เจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้หรือบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการของลูกหนี้ใช้สิทธิตามกฎหมายเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้หรือฟ้องร้องคดี กระทำการอันใดอันเป็นการกระทบต่อลูกหนี้หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ อันเป็นเกราะคุ้มกันลูกหนี้ในช่วงระยะเวลาแห่งการฟื้นฟูองค์การจากการประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน เพื่อให้การฟื้นฟูกิจการประสบผลสำเร็จ ภายใต้พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 แต่อย่างไรก็ตามกระบวนการในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการดังกล่าวมีปัญหาในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก ในกรณีที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการผู้ไม่สุจริตก็จะใช้ช่องทางตามกฎหมาย ในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการอีกครั้งเป็นครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ติดต่อกัน ภายในระยะเวลาใกล้เคียงกันเพื่อให้เกิดสถานะพักการชำระหนี้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้ได้รับความเสียหายได้

จากการศึกษาพบว่าอาจมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาและก่อให้เกิดสถานะพักการชำระหนี้ ทำให้เกิดปัญหาการใช้กฎหมายล้มละลายในส่วนของการฟื้นฟูกิจการเป็นเครื่องมือมิให้มีการฟ้องร้องหรือดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เนื่องจากผลกระทบของสถานะพักการชำระหนี้ นั้นเป็นการงดการดำเนินคดีใดๆ ที่กำลังดำเนินอยู่แก่ตัวลูกหนี้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และพักการดำเนินคดีสำหรับการเริ่มต้นคดีใหม่ ทำให้

เจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้เสียหายไม่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้หรือบังคับกับทรัพย์สินของลูกหนี้ได้ เพราะไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2 ไว้ทำให้มีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ ตลอดเวลา ซึ่งเป็นการเปิดช่องให้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตได้ เพื่อป้องกันการใช้กระบวนการล้มละลาย ในส่วนการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ที่มีขอบ จึงต้องนำปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติมาวิเคราะห์ เพื่อ กำหนดหลักเกณฑ์และสร้างเงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการและการเริ่มต้นบังคับใช้สถานะ พักการชำระหนี้ เมื่อมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2 หรือครั้งต่อๆ มาเพื่อลดผลกระทบที่ เกิดขึ้นกับเจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้จากสถานะพักการชำระหนี้ให้ได้รับความเสียหายน้อยที่สุด เท่าที่จะทำได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงนำเสนอการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอ ฟื้นฟูกิจการครั้งที่ 2 เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 เพื่อให้มีความเหมาะสมและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่าง มีประสิทธิภาพและเหมาะสมเป็นธรรมแก่บรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้ อีกทั้งจะเป็นการ ลดปริมาณคดีของศาลล้มละลายกลาง และกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

Thesis Title	Regulation and Condition Provision in Second Rehabilitation Petition
Author	Kittirat Buranasittivech
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Poom Chokmoh
Department	Law
Academic Year	2013

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study resolutions of second rehabilitation petition, comparing to rules of rehabilitation in Thailand, the United States of America, England and France, and to analyze legal problem about regulation and condition provision for the commencement and the impact of automatic stay in Thailand and other jurisdictions as well as to suggest resolutions in second or following petition.

An automatic stay, as protection of debtor in rehabilitation period from financial liquidity problem for successful procedure under the Bankruptcy Act B.E. 2483, is legal measurement that halts actions by creditors or any interested person to demand the performance, bring an action or act concerning debtor or his property. However, there is practical problem in rehabilitation petition. That is to be said that where unfaithful debtor or petitionary creditor has misused the loophole in subsequent and proximate second or third rehabilitation for continuous automatic stay, the damage against other creditors shall be occurred.

The study finds where rehabilitation petition was filed for automatic stay, the problem would be subsequently occurred in manner of legal misuse that halts any action or proceeding against the property of debtor. Since creditors shall not proceed present cases as well as the commencement of other case has to be stayed, any action or enforcement against the property of debtor could not be done because the second rehabilitation petition is not specifically provided under the Act leading to unfaithful exercise of the right. To relieve this misuse, practical problem shall be analyzed to provide petition regulation and condition and the commencement of automatic stay in second or following petition for minimizing its impact to creditors.

The suggestion of this thesis is to provide regulation and condition in second rehabilitation petition to revise the Bankruptcy Act B.E. 2483 for appropriate and practical

resolution as well as efficient and fair enforcement to all creditors and, finally, reduction of litigations in the Central Bankruptcy Court and Legal Execution Department, Ministry of Justice.